

си да ны погѣишъ; знáмъ те кой си, Сѣкій Бѣій.

25 И запрети мѣ Иисѣсъ, и рече: ѿнѣмѣй, и ѿзлѣзй ѿзъ нѣгъ:

26 И стрѣсе го нечѣстыо дѣхъ, и ѿзвыкà съ голѣмъ глáсъ, и ѿзлѣзе ѿзъ нѣгъ.

27 И оуплашихасе сѣчки те толáкъ, цюто се пѣтаха по междѣ си, и говорѣха: цю ѣ товà; и каквѣ ѣ товà нѣво оучѣнїе; зацѣто съ влáсть повелáва и на дѣхове те нечѣсти, и послáшъватъ го.

28 И áвїе ѿзлѣзе прочѣнїе то мѣ по сѣчка та странà Галїлѣйска.

29 И тѣмъ чáсъ като ѿзлѣзоха ѿ совѣрише то, ѿидѣха въ кѣща та Сѣмѣнова и Андрѣова, зáедно сосъ Іáкъва и Іѡáнна.

30 И тѣща та Сѣмѣнова лѣжѣше ѿ сѣнѣвица (трѣска:) и áвїе мѣ казàха за нѣмъ.

31 И като пристѣпй при нѣмъ, фанà á за рѣкà та, и тѣмъ чáсъ á ѡстави сѣнѣвица та, и слáгѣваше ѿмъ.

32 И когáто быдѣ кѣснѣ, и захѣждаше слáнце то, принесѣха кодъ нѣго сѣчки те бѣлны, и вѣсны те.

33 И сѣчкѣо грáдъ се бѣше соврáлъ на вратà та.

34 И ѿсѣкли многѣина, който стрáдаха злѣ ѿ сѣкаквы бѣлести: и многѣ дѣволы ѿзгнà, и не ѡстáваше ги да говѣ-

ратъ, зацѣ го знáеха че ѣ Хрїстѣсъ.

35 И въ оутриньтà многѣ рáнѣ станà, и ѿзлѣзе, и ѿидѣ въ пѣсто мѣсто и тáмъ стрѣваше молбà.

36 И гонѣха го Сѣмѣнъ, и сѣнà цю то кѣха съ нѣго,

37 И като го намериха, рѣкоха мѣ: зацѣ сѣчки те те трáсатъ.

38 И рече ѿмъ: да ѿдеме въ кѣжни те селà, и грáдове, да проповѣдамъ и тáмъ: зацѣто за тáа причѣна ѿзлѣзохъ.

39 И проповѣдѣваше на совѣре те ѿмъ, по сѣчка та Галїлѣа, и ѿзгонáваше дѣволы те.

40 И дойдѣ при нѣго ѣдинъ прокаженъ, и мѣлеше мѣ се, и припáдаше предъ нѣго на колѣна, и говорѣше мѣ: зацѣ, áко ѿкашъ, мѣжешъ да ме ѡчѣистишъ.

41 И Иисѣсъ се оумилостивй, и прострѣ рѣкà та си, и пофанà го, и рече мѣ: ѿкамъ, ѡчѣистїсе.

42 И като рече тѣй товà, áвїе се махнà ѿ нѣгъ проказà та, и ѡчѣистїсе.

43 И како мѣ запрети, áвїе го ѿспáдй.

44 И рече мѣ: вáрдїсе да не речѣшъ нѣкомѣ нѣцѣ: но ѿдй та се покажй на свѣщѣнникатъ, и принесй за ѡчищѣнїе то си, сѣнà (вѣщи) цюто